

per pujar a dalt d'una de les mateixes dunes que varem enfilar-nos ahir al vespre per contemplar, ara, la sortida del sol a llevant. Fantàstic!. Davallem, altre cop, cap al campament que, els altres companys, ja estan desmuntant. Avui caminarem només unes tres hores, entre dunes i sorra, fins arribar al punt convingut on ens recolliran els vehicles que, en unes dues hores, ens portaran a la petita població de Djanet la qual, varem passar de llarg el dia que varem arribar. A la tarda fem un tomb pel bonic poble i pel seu acolorit mercat. Dormim en un alberg del poble.

9) Avui fem la darrera però interessantíssima excursió per aquesta zona del Tassili. Quan encara és de nit, fem un breu trajecte en cotxes tot terreny fins als peus de les parets de l'altiplà del Jabarem per conèixer una petita part del Tassili N'Ajjer, el vast altiplà de gres que emergeix a l'est de l'erg d'Admer. Declarat parc nacional el 1972 i Patrimoni de la Humanitat per l'UNESCO l'any 1982 està considerat el lloc de més grans concentracions de pintures rupestres del planeta. Indret de gran bellesa natural. Caminar per aquí és com fer un recorregut per la vida dels nostres avantpassats. Després de dues hores i mitja de forta pujada arribem al límit superior de les parets del Jabarem, i des d'allà, continuarem caminant, ara ja planejant més, per dalt l'altiplà bo i introduint-nos en un món màgic d'estranyes formacions rocalloses i de magnífiques i abundants pintures rupestres. Després de fer una volta, més o menys circular, des que hem arribat a dalt de l'altiplà, davallem per on hem pujat fins on hi ha els cotxes que ens tornaran a Djanet.

10) Avui dedicarem el matí a visitar Djanet. Els seus pocs carrers plens de gent i el mercat. Totes les coses bones s'acaben. A la tarda ens porten cap a l'aero-

Erg (dunes) d'Admer. Foto: J. Mundet

port i cap a Barcelona. Ha valgut molt la pena!. Encara que potser sembli que no pugui ser així, la varietat de paisatges que presenta aquesta immensa regió no deixa a ningú indiferent Nosaltres només em hem fet un petit tastet i em hem vist i trepitjat una minúscula part. Hi haurem de tornar!

Varem formar part d'aquesta excursió: *Tarek (guia tuareg), Mariona Orfila (guia de Banoa), Pepa San Juan, Arantza Ezpeleta, Imanol, Ane i Jabi Zubizarreta, Luis Pérez de Heredia, Rosa Maria Rubio, Roberto Aguirre, Laura Bartrons, Karmele Azpillaga, Ibabe Oikoetxea, Sílvia Irigoyen, Quim Ferrándiz i Joan Mundet (excursionistes-turistes).*

Bibliografia consultada: Llibret d'informació del "Parc Nacional du Tassili"
Fitxa tècnica de "Banoa Viatges"

Joan Mundet Bellavista

Mossèn Jaume Oliveras. Ascensió al pic occidental dels Encantats

L'agost de 1910, mossèn Jaume Oliveras fa l'ascensió als Encantats, en concret a la punta Occidental. D'aquesta ascensió en sabem moltes dades per la crònica que publica més tard, al juliol de 1912 al Butlletí del Centre Excursionista de Catalunya.

Enguany s'escau el centenari d'aquella ascensió, per això es bo rellegir-ne aquella crònica que ens submergeix i ens transporta a la visió que aleshores es tenia de la muntanya i com la vivia l'autor Mossèn Oliveras, aleshores amb 33 anys, quan encara no havia viscut alguns dels episodis que marcarien més profundament la seva biografia.

"No m'havia passat mai pel cap fer l'ascensió dels Encantats, no en coneixia ni el nom. M'averkonyia haver de confessar que era un dels racons del Pirineu per a mi desconeguts".

De fet Mossèn Oliveras caminava per la muntanya des de ben jove, aleshores ja havia fet la travessa de Ma-

tagalls a Montserrat, el mes d'agost de 1904, i també havia assolit el cim de l'Aneto el juliol de 1906, amb certa improvisació i amb un esclot i una espardenya i mai millor dit, ja que la via d'ascensió s'anomenà via dels Descalços, perquè permet fer el cim sense mullar-se el calçat en la neu de la gelera. Però aleshores llevat d'aquestes ocasions encara gaudia de la placidesa de les valls pirinenques i la contemplació dels cims. I aquest era el pla per aquells dies estivals. *"Sortirem de bon matí de Sant Joan de l'Erm, dinarem a Espot, a la tarda visitarem l'estany de Sant Maurici, passarem la nit a Espot i l'endemà serem de retorn, sadolls d'aigües blanques i pures i plens els ulls de visions de roques esquerpes i muntanyes enasprades".*

Aquest pla de seguida es deixà per l'estímul d'un company que digué amb gran aplom *"Allí no hi ha pujat mai ningú, i quan ho vegi se'n convencerà que no cal ni intentar-ho"*. Amb tal contundència no feia més que fer créixer el repte per a Mossèn Oliveras i augmentar-li el desig de pujar-hi. La contemplació dels Encantats